

Et andet sted, hvor jeg har svært ved at se, at mennesket kommer først med den nuværende regering, er i det danske sundhedsvæsen, medmindre man selvfølgelig hentyder til, at mennesket først betyder en placering på en af sundhedsvæsenets utallige ventelister.

Sundhedsvæsenet er forstøvet i strukturen. Vi Konservative har klart meldt ud hele tiden, at amterne skal nedlægges, og foreslået, at sygehuse i stedet skal overgå til tre sygehusregioner. Vi har alt for mange sygehusmyndigheder. Men det ønsker regeringen jo ikke at tage en diskussion af, sådan er systemet jo. Vi er ikke bange for at se på nye muligheder inden for det område med en lille ramme til sygehuse og så et meget større beløb for den enkelte behandling. Man har gjort noget af det samme i Norge, vi behøver ikke at opfinde den dybe tallerken.

Vi har jo så også allerede nu meldt ud, at vi ikke er bange for at tænke nyt. Giver vælgerne det borgerlige Danmark regeringsmagten, nedsetter vi en kommission. Målet for os Konservative kender alle godt: Vi vil af med amterne. Lad os nu på det her område få undersøgt, hvordan vi effektiviserer, hvordan vi undgår dobbeltadministration og meget mere, så kender vi godt resultatet: Vi har ikke brug for tre skatteudskrivende led.

Vi Konservative mener ikke, hverken økonomisk eller moralsk, at Danmark har råd til et middelmådigt sundhedsvæsen, der lader de syge stå i kø, blive dårligere og måske glide ud af arbejdsmarkedet.

Jeg har sagt det før, og jeg vil gerne gentage det: Det er et fattigt land, som ikke kan behandle sine syge. Vi har jo set andre lande i Europa være nr. 1 i verden med et skattetryk, der er meget, meget mindre, men de kan behandle deres syge. Det her er et spørgsmål om prioritering, og den tager man ikke.

Jo, så har vi også set systemtankegangen meget tydeligt, ja, faktisk i fuld flor, da Det Konservative Folkeparti sammen med Venstre fremsatte forslaget om at forlænge barselorloven. Hvem var det, Socialdemokratiet kæmpede for i den sag? Var det menneskene, var det børnene, deres forældre og deres frie valg? Nej, nej, det var systemerne. Den politiske ordfører, fru Pernille Blach Hansen, farer med det samme ud i medierne og udstikker linjen: Der skal ikke gives frihed, der skal i stedet bygges institutioner og ansættes pædagoger.

Nu behøver en pasningsgaranti jo ikke at udelukke det ene fra det andet. Vi behøver jo ikke at udelukke en barselorlov, og den socialdemokratiske ordførers holdning overlevede da heller ikke særlig længe. Hvad gjorde man så? I stedet rakkede man ned på forslagsstillerne; nu var det dybt utroværdigt, nu blev det betegnet som det største bluffnummer.

Da vi så fremsatte forslaget, fik Socialdemokratiet endnu et problem. Nu måtte de erkende, at der findes partier, der rent faktisk lader ord følge handling, og hvad så? Lod de mennesket komme først? Nej, Socialdemokratiet gik fra et nej til længere barsel til et ja med tvang.

Ville de respektere, at der findes danskere, der godt mener, at de selv kan varetage friheden til at bestemme over deres liv? Nej, det går jo ikke uden et godt, gammelt socialdemokratisk opdragende element, nogle vil kalde det tvang. Socialdemokraterne vil nu tvinge danske fædre til at have orlov. Hvis familierne ikke vil følge den sande socialdemokratiske opfattelse, så er det bare ærgerligt, så skal orloven bortfalde.

Vi er mange, der står tilbage med et håb om, at Socialdemokratiet i sommervarmen rent faktisk kommer til at sætte mennesket i centrum og opgiver deres tvangstanker. Det foreslåede indgreb i de enkelte familiers ret til selv at bestemme, går vi Konservative naturligvis ikke med til, vi sætter nemlig i den virkelige verden den enkelte families ret til selv at vælge allerførst; vi sætter mennesket først.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu var hr. Bendt Bendtsen en del inde på skattepolitik, og derfor vil jeg godt bede hr. Bendt Bendtsen bekræfte, at det, De Konservative foreslår, er skattelettelse til folkepensionisten på 0 kr., det er skattelettelse til den arbejdsløse på 0 kr., det er skattelettelse for den lavtlønnede på 0 kr.

Til gengæld er det skattelettelse til direktøren på 50.000 kr. om året og skattelettelse til topdirektøren på 75.000 kr. om året, og disse enorme skattelettelse til dem, der i forvejen tjener aller mest, skal finansieres med mindre hjemmehjælp, med længere ventelister, med dårligere velfærd, fordi man samtidig vil spare på udgifterne til velfærden.

Er det korrekt forstået, at det er Det Konservative Folkepartis skattepolitik?